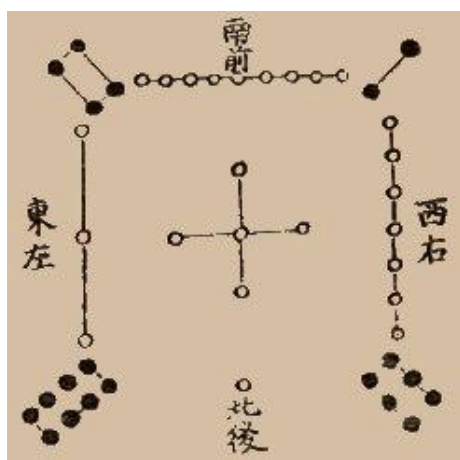

Αν και ο ισχυρισμός αυτός δεν ήταν τελείως αβάσιμος δεν μπορεί να στηριχθεί από επιπλέον στοιχεία και έτσι σήμερα δεν είναι αποδεκτός. Φαίνεται πάντως πως στα τρίγραμμα αυτά όπως και στα εξάγραμμα οι Κινέζοι ακολουθούσαν ένα συγκεκριμένο ‘pattern’, αλλά δεν μπορούμε να ξέρουμε ποιο ήταν αυτό και αν ποτέ το συνέδεσαν με την αναπαράσταση ποσοτήτων, κατ επέκταση και αριθμών.

Στο τελευταίο μέρος του βιβλίου που θεωρείται και το πιο σύγχρονο γίνεται μια ερμηνεία του φιλοσοφικού συστήματος του ‘I-Ching’. Στο μέρος αυτό υπάρχει ένα σχέδιο (αυτό που φαίνεται στην παρακάτω εικόνα) που όπως υποτίθεται ήταν σχεδιασμένο στην πλάτη μιας μαντικής χελώνας που εμφανίστηκε στον αυτοκράτορα.

Το οποίο αν το μεταφράσουμε σε αριθμούς γίνεται:

4	9	2
3	5	7
8	1	6

Όπως εύκολα διαπιστώνουμε πρόκειται για ένα μαγικό τετράγωνο, που αποτελείται μάλιστα από τους πρώτους 9 φυσικούς αριθμούς. Αυτό είναι το αρχαιότερο μαγικό τετράγωνο που μας είναι γνωστό. Στη Δύση τα πρώτα δείγματα μαγικών τετραγώνων εμφανίστηκαν στο έργο του Θέωνα του Σμυρναίου, περίπου το 130μ.Χ. Οι Κινέζοι φαίνεται πως ενδιαφέρονταν πολύ για τέτοια τετράγωνα, αφού πολλά τέτοια υπάρχουν και σε μεταγενέστερα έργα. Αρχικά θεωρούνταν ότι είχαν μαγικές ιδιότητες και συμβόλιζαν την αρμονία του σύμπαντος. Αν όμως τα απομονώσουμε από τον τελετουργικό τους χαρακτήρα, βλέπουμε την ενασχόληση των αρχαίων Κινέζων με τα μαθηματικά.

Είναι προφανές ότι αυτοί που έγραψαν το ‘I-Ching’ δεν είχαν πρόθεση να καταπιαστούν με οποιοδήποτε επιστημονικό ή μαθηματικό θέμα, όμως κάποια στοιχεία από αυτό μπορούν να θεωρηθούν ως οι πρώτες ενδείξεις κάποιων στοιχειωδών μαθηματικών συλλήψεων των αρχαίων Κινέζων.

Κατά τη διάρκεια της δυναστείας αυτής εικάζεται ότι γράφτηκε και το σπουδαίο έργο ‘Zhou Bi Suan Jing’, κατά άλλους ‘Chou Pei Suan Shu’ (The Arithmetical Classic